

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31121-08-20 מ' נ' ב

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובע

ר.מ.

באמצעות בא כוחו- עו"ד שלומי תמם

נגד

נתבעת

מ.ב.

באמצעות באי כוחה- עו"ד דפנה ז'אק ופתחי שחאדה

פסק דין

בפניי תביעה שהוגשה על ידי התובע כנגד הנתבעת להשיב לו סך של 28,505 ₪ בגין תשלומים בהם נשא ואשר לטענתו, משותפים לשני הצדדים (להלן: "הצדדים" ו/או "בני הזוג").

רקע ועובדות מהותיות

1. הצדדים נשאו ביום 01/04/2009 ומנהלים הליכים שונים בפניי.
2. בתחילת חודש ספטמבר 2019 הפרידו הצדדים חשבונותיהם וביום 19/09/2019 הגישה הנתבעת בקשה ליישוב סכסוך במסגרת הליך 47869-09-19 וזה למעשה מועד הקרע בין הצדדים.
3. התובע חויב במסגרת הליך 54400-10-19 במזונות הקטין בסך של 1,300 ₪ וביום 04/03/2020 ניתנה החלטה נוספת בתביעת המזונות ובמסגרתה חויב בתשלום 600 ₪ נוספים שעה שהנתבעת נשאה בכלל הוצאות הבית. ביום 03/05/2021 הופחתו המזונות על פי החלטה והועמדו על סך של 1,000 ₪ לחודש.

טענות התובע

4. מאז חיובו בתשלום המזונות הזמניים נשא בתשלומים נוספים החלים על שני בני הזוג כדלקמן:
 - א. תשלום למע"מ- 21,826 ₪.
 - ב. טיפול שיניים- 3,274 ₪.
 - ג. אגרת חינוך- 635 ₪.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-08-31121 מ' נ' ב

- 1 ד. חשמל- 612 ₪.
- 2 ה. מים- 214 ₪.
- 3 ו. טלפונים- 399 ₪.
- 4 ז. טלפונים של בני המשפחה- 349 ₪.
- 5 ח. טלפונים- 497 ש"ח.
- 6 ט. טלפונים- 267 ₪.
- 7 י. תשלום שיק שחזר מהמוסד- 664 ₪.
- 8 יא. על הנתבעת להשיב לו 16,000 ₪- חשבון הבנק היה בחובה של 34,000 ₪. סך של 14,000
- 9 ₪ הועבר מחשבון פק"מ של הצדדים. הנתבעת העבירה 2,000 ₪ והתובע 18,000 ₪ ועל
- 10 הנתבעת להעביר לו הסך האמור.
- 11 יב. תשלומים לרו"ח בסך של 6,000 ₪.
- 12 יג. תשלום מע"מ- 8,274 ₪.
- 13
- 14
- 15

טענות הנתבעת

- 16 5. הואיל ולא הוגשה תביעה לאיזון משאבים דין התביעה להידחות.
- 17
- 18 6. תשלומים ששולמו לפני הפירוד, היא אינה חייבת להשיבם, כך גם בנוגע לתשלומים שמועד
- 19 חיובם לפני מועד הפירוד, אם שולמו לאחריו.
- 20
- 21 7. עוד הוסיפה כי אינה חייבת להשיב תשלומים ששולמו לאחר הפירוד וככל שייקבע כי חייבת
- 22 סכום כלשהו, יש לקזזו מסכומים אותם שלמה בעצמה.
- 23
- 24 8. בהתייחס לטיפול השיניים- המדובר בטיפול אישי של התובע.
- 25
- 26 9. חוב המע"מ הוא חיוב אישי אף הוא.
- 27
- 28 10. תשלום לבית ספר- אכן שולם על ידי התובע אולם היא שלמה גם כן סך של 100 ₪ עבור
- 29 חולצות בית ספר ו- 280 ₪ עבור השאלת ספרים ומגיע לתובע ברכיב זה סך של 127.5 ₪ בלבד.
- 30
- 31 11. הנתבעת מודה כי התובע זכאי להשבת התשלום בדין החשמל והמים.
- 32
- 33 12. היא אינה חייבת להשיב התשלומים עבור הטלפונים.
- 34

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-08-31121 מ' נ' ב

13. היא אינה צריכה לשלם עבור המוסך, שכן מדובר בתשלום עבור רכב הרשום על שם התובע והוא עשה בו שימוש בעצמו בלבד.

14. היא שלמה החוב עבור חלקה בבנק.

15. החוב לר"ח הוא חוב אישי של הנתבע ואין מדובר בחוב משותף.

16. התובע מחויב לשלם לה את ההוצאות, תרופות וכלכלה של הכלב בסך של 2,660 ₪ ומחצית חוג עבור בנם של הצדדים בסך 2,800 ₪ ובגדי ספורט לחוג בסך של 181.8 ₪ ועבור שנת 2021 סך של 650 ₪.

17. הנתבעת רכשה מחשב עבור הבן לצרכי למידה מרחוק באמצעות הזום בסך 4,200 ₪.

18. הנתבעת משלמת עבור משחקי מחשב עבור הבן בסך של 260 ₪ ועבור פלפון סך של 1,400 ₪.

19. משכך, יש לחייב התובע במחצית הסכומים ששלמה, לקזום ולחייבו ביתרה.

דיון והכרעה

20. למרבה הצער, לא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות והתנהל דיון הוכחות בפניי.

21. הצדדים נשאו כאמור ביום 01/04/2009 ונפרדו ביום 19/09/2009. משכך ושעה שחל עליהם חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן: "החוק"), הרי שבהתאם להוראות סעיף 5 לחוק, עם פקיעת הנישואין זכאי כל אחד מהצדדים למחצית שווי כלל הנכסים שצברו במהלך החיים המשותפים, למעט מה שנרשם בסעיף. הוראות סעיף 6 לחוק קובעות כי יש לקזז החובות, למעט חובות בקשר לנכסים שאין לאזנם.

22. משכך, על הצדדים לשאת בכלל ההוצאות נכון למועד הקרע, דהיינו, נכון ליום 19/09/2019 שכן עד אז, התנהלותם הכספית הינה התנהלות משותפת. כך גם על כל אחד מהצדדים לשאת בתשלום חיובים שמועד פרעונם הינו לאחר מועד הקרע ובתנאי שמועד יצירת החיוב, היה לפניו ובלבד שאין מדובר בחובות שאין לאזנם.

23. אשר לטענת הנתבעת לפיה דין התביעה להידחות שכן לא הוגשה תביעה לאיזון משאבים. ככלל, אכן יש לחתור ולהגיע לפתרון הכולל את כלל הסוגיות שבמחלוקת בין בני הזוג ראו לעניין זה בע"מ 8873/06 פלוני נ' פלוני, פורסם ביום 07/06/2007.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-08-31121 מ' נ' ב

24. עם זאת, בעניין הנדון ומשלא נטען כי נותרו מחלוקות נוספות, דירת הצדדים נמכרה במסגרת תביעה לפירוק השיתוף שהוגשה על ידי האישה ואף הנתבעת לא הגישה תביעה לאיזון משאבים, די בכך. יתרה מזאת, שעה שלא מצאתי כי מדובר בטענה שיש לה זכר בכתב ההגנה ומשיקולים של יעילות משפטית, שכן התקיים דיון לגופן של טענות והצדדים נחקרו, לא מצאתי מקום להפנותם כעת להליך של איזון משאבים, שיש בו בכדי לסרב בשלב זה ההליך, שכן יאלצו לנהל ההליך מלכתחילה ולדון בחובות שנותרו ביניהם. אשר על כן, הינני דוחה הטענה.

25. החוב למע"מ

התובע צרף לכתב תביעתו אסמכתא להסדר חוב על סך של 21,826 ₪ אשר ישולם החל מיום 30/11/2019 ויסתיים ביום 30/04/2020.

26. כאמור לעיל, הצדדים נשאו ב- 2009 ומשכך, חל עליהם הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק. הוראות סעיף 6 (א) לחוק קובעות כי:

"לצורך איזון המשאבים, לפי סעיף 5 יש לשום את נכסי כל אחד מבני הזוג, פרט לנכסים שאין לאזן שווים; משווי הנכסים האמורים של כל בן זוג יש לנכות את סכום החובות המגיעים ממנו, למעט חובות בקשר לנכסים שאין לאזן שווים".

27. בהתייחס לטענת הנתבעת לפיה אינה נדרשת לשאת בחוב ומדובר בחוב אישי נקבע בעמ"ש 40459-10-10 (פורסם ביום 28/04/2013) כי:

"...לפי ההסדר שבחוק, אין נפגעים- במהלך חיי הנישואין – הקניינים של בני הזוג האחר, כך אין הוא חב בחובות בן הזוג האחר, וכפי שצוין בפרשת יעקובי...לפי ההסדר שבחוק, אין נפגעים – במהלך חיי הנישואין- הקניינים של בני הזוג. כל אחד אדון לנכסיו ואין האחד אחראי לחובות משנהו...יתר על כן, גם מבחינת הרציונאל של אותו משטר, אין להטיל את החבות על בן הזוג אשר לא נטל אותה על עצמו. ודוק, בעת פקיעת הנישואין, אכן במישור היחסים הפנימיים שבין בני הזוג, חובות של אחד מבני הזוג יקוזזו מזכויותיו, בעת שייערך האיזון בין בני הזוג, אך כל זאת, כאמור, במישור הפנימי ולא כלפי צד שלישי...".

כלומר, ממועד פקיעת הנישואין, מתבצע איזון כולל של החובות וגם החובות נכללים במאזן נכסי בני הזוג. בכל הנוגע לשאלה אלו חובות יכללו במסגרת האיזון ואלו לא יכללו נקבע בתמ"ש 13270-06 (י-ם, פורסם ביום 30/10/2008) כי:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-08-31121 מ' נ' ב

"הלכה פסוקה היא כי חובות בעלי אופי אישי מובהק או חובות שנוצרו תוך הפרת אמון מצד בן הזוג שיצר אותם, דוגמת הברחת נכסים או הוצאות על פילגש, אינם מהווים נכסים בני איזון".

עוד נקבע בפסיקה כי חובות שנוצרו במהלך העסקים הרגילים של הבעל, בעסק שפירנס את המשפחה, חזקה שהם חובות משותפים ונטל השכנוע כי מדובר בחוב אישי מוטל לפתחה של האישה הטוענת אחרת, ראו לעניין זה תמ"ש 860-09-09, פורסם ביום 08/05/2012, פסקה 67).

28. בעניין הנדון הנטל להוכיח כאמור כי אין מדובר בחוב משותף רובץ על הנתבעת. בעדותה, הודתה הנתבעת כי אכן שירת את כלל צרכי המשפחה, אולם הוסיפה כי כך גם רכבה הפרטי (ראו עמוד 10 לפרוטוקול, שורות 1-5) והעסק רשום על שם התובע.

משכך, לא נסתרה טענת האיש כי העסק פרנס את כלל הבית ובעבר הצדדים שלמו המע"מ יחד והנתבעת לא הרימה הנטל לפיו אין מדובר בחוב המשותף לבני הזוג ואיני מוצאת כל רלוונטיות לעובדה שהעסק רשום על שם התובע בלבד.

אשר על כן, אני קובעת כי על האשה לשאת במחצית חוב למע"מ ובסך הכל עליה לשלם לתובע בגין רכיב זה סך של מחצית מהסכום אותו שילם התובע בסך של 21,826 ₪ ובסך הכל עליה לשלם סך של 10,913 ₪ בגין החוב למע"מ ובקיצוץ הקנסות שהוטלו על התובע ככל שהוטלו, שכן לא הוכח כי התובע פנה לנתבעת מיד עם דרישת החוב ממע"מ. עוד על האשה לשאת במחצית החוב הנוסף למע"מ ששולם על ידי האיש ב- 30/10/2019 בגין חוב מיום 02/09/2019 בסך של 8,274 ₪ וחלקה הינו 4,137 ₪ בגינו.

29. מחצית החוב בגין טיפולי שיניים

לטענת התובע שילם מלוא חוב עבור טיפולי השיניים לנתבעת ובתה בסך של 3,274 ₪ ועל הנתבעת להשיב מחציתו. בעניין זה טענה הנתבעת כי מדובר בטיפול שיניים של התובע עצמו ואינה חייבת במחציתו ואף הוסיפה כי שלמה בעצמה עבור טיפול השיניים סך של 782.74 ₪.

בסיכומיה, זנחה הנתבעת הטענה ודי בכך בכדי לקבלה. לא זו אף זו, עיון באישור תשלום אותו צרפה הנתבעת, מלמד כי פרט לתשלום אחד מחודש ספטמבר 2019 שלא ברור מועדו המדויק, כל יתר התשלומים ששולמו על ידה, בוצעו לאחר מועד הקרע. מנגד, התובע צרף אישור לתשלום עבור טיפולי השיניים הכוללים גם את אלו של הנתבעת ובתה ושנעשו טרם

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-08-31121 מ' נ' ב

מועד הקרע. משכך, די בכך בכדי לחייב הנתבעת במחציתם ואין רלוונטיות באם מדובר
בטיפול שניניים של התובע בלבד, מה גם שהטענה אינה נכונה.

משכך, הינני מחייבת הנתבעת לשלם מחצית טיפולי השיניים בסך של 3274.76 ₪ ולמעט
התשלום בגין טיפול עבור התובע מיום 01/10/2019 שנעשה על ידי התובע ולאחר מועד
הקרע ובסך של 626.26 ש"ח. סך הכל החוב הכולל עומד על סך של 2,648.5 ועל הנתבעת
להשיב לתובע מחציתו בסך של 1324 ₪.

30. תשלום עבור הוצאות חינוך בסך של 635 ₪

הנתבעת הודתה בחיוב זה אולם טענה שיש לקזזו מחיובים נוספים ששלמה עבור בנם
המשותף של הצדדים בסך של 380 ₪ עבור תלבושת בית ספר והשאלת ספרי לימוד. משצרפה
הנתבעת אסמכתא לתשלום סך של 280 ₪, אני מתירה קיזוז בגין רכיב זה בלבד.

משכך, על הנתבעת לשלם לתובע מחצית הסכום לאחר קיזוז הסך לעיל ובסך הכל, עליה
לשלם לתובע סך של 177.5 ₪.

31. תשלום חשבונות חשמל ומים

משהודתה הנתבעת בכתב הגנתה בחובות אלו, עליה לשלם לתובע מחצית החוב ובסך של 413
₪.

32. חוב בגין טלפונים-

לטענת התובע על הנתבעת לשלם לו מחצית מסך של 1,512 ₪ בגין מכשירי הסלולר של בני
המשפחה. הנתבעת הכחישה החוב וטענה כי אינה נדרשת להשיבו. בסיכומיה זנחה הנתבעת
הטענה לפיה אינה נדרשת לשאת בחוב זה ודי בכך בכדי לחייבה וכך הינני מורה.

משכך, על הנתבעת להשיב לנתבע סך של 756 ₪ בגין מכשירי הסלולר.

33. תשלום בגין שיק שחזר מהמוסד בסך של 664 ₪

הנתבעת זנחה טענה ביחס לשיק זה בסיכומיה, מה גם שטענתה בכתב הגנתה לפיה המדובר
בתיקון רכב הרשום על שם התובע שעשה בו שימוש לצרכיו האישיים, דינה דחייה כמפורט
לעיל ושעה שמדובר בחוב שנוצר בתקופת החיים המשותפים גם אם שולם לאחריהם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20-08-31121 מ' נ' ב

משכך, על הנתבעת להשיב לתובע סך של 332 ₪ בגין השיק שסורב.

34. תשלום סך של 16,000 ₪ בחשבון הבנק של הצדדים

התובע טען כי חשבון הבנק היה ביתרת חובה של 34,000 ₪ ולאחר שהועבר לחשבון פק"מ על שם שני בני הזוג בסך 14,000 ש"ח, נותרה יתרת חובה בסך של 20,000 ₪, אשר יש לחלקה בין הצדדים באופן שווה. בפועל התובע שילם 18,000 ₪ והנתבעת שלמה 2,000 ₪ בלבד ועליה להשיב לו סך של 8,000 ₪. הנתבעת כפרה בחוב וטענה כי אין מדובר בחוב משותף וכי התובע הודה כי החשבון נסגר לאחר שהפקידה מחצית היתרה.

מעיון במסמכים שצורפו הרי שהנתבע לא הוכיח כי שילם לאחר מועד הקרע סך של 18,000 ₪ לחשבון הבנק של הצדדים, שכן לא צרף כל אסמכתא לכך וכל שצרף היה אסמכתא מחשבון הבנק של הצדדים במועד הרלוונטי והציג תשלומים ששילם לפני מועד הקרע. מעיון בתדפיסי חשבון שצורפו התרשמתי ששולם לאחר מועד הקרע הסך של 14,000 ₪ מחשבון הפק"מ של בני הזוג. עוד שולמו שלושה תשלומים בלבד: סך של 2,450 ₪ ביום 19/09/2019; סך של 2,100 ₪ ביום 17/10/19 וסך של 2,085 ₪ ביום 17/10/2019. משעה שהצדדים אינם חלוקים כי הנתבעת העבירה סך של 2,000 ₪, הרי שהתובע העביר היתרה ובסך הכל העביר סך של 4,550 ₪ ולא כפי שטען.

משכך, אני קובעת כי על הנתבעת להשיב לתובע סך של 1,217.5 ₪ בלבד.

35. תשלום לרו"ח בסך 6,000 ₪

התובע טען כי שילם לרו"ח בשנת 2020 עבור חוב לתשלומים שנתיים משנת 2019. התובע צרף לכתב תביעתו נספח ז ממנו ניתן ללמוד כי התובע שילם לרו"ח 3 שיקים על סך של 2,000 ₪ כל אחד, כאשר מועד פרעון הראשון היה ליום 01/12/2019, לאחר מועד הקרע.

משעה שלא הוכח כי עסקינן בתשלום בטרם מועד הקרע, שכן לא הוצגה כל אסמכתא לכך ובשים לב לכך שמדובר בתשלום ששולם לאחר מועד הקרע, אני קובעת כי התובע לא הוכיח כי המדובר בחוב בגין תקופת החיים המשותפת ואני דוחה הטענה, לפיה על הנתבעת לשאת במחציתו.

36. בתצהירו ובסיכומיו טען התובע לחובות נוספים בהם על הנתבעת לשאת, ברם הואיל והתובע לא עתר לתקן כתב תביעתו ואף לא שילם אגרה בגין החובות הנטענים הנוספים, לא מצאתי להידרש להם ואני דוחה סעדים אלו. מעבר לאמור, לא מצאתי כל עילה לחייב הנתבעת בגין

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31121-08-20 מ' נ' ב

רכישות מזון לאחר מועד הקרע או הזמנת אוכל לבן המשותף לאחר מועד זה וכך גם בנוגע לרכישת מחשב, אוגר, סקיטבורד ועוד, שעה שחלקן של רכישות אלו בוצעו לפני מועד הקרע- שאז אין מדובר בחוב והסכומים משולמים בשיתוף על ידי הצדדים וסכומים ששולמו על ידי התובע לאחר מועד הקרע, שילם התובע "כמתנדב" בהיעדר כל חיוב בדיון לשלם.

37. טענות הקיזוז של הנתבעת

הוצאות הכלב- הנתבעת טענה שיש לשלם לה מחצית הוצאות הכלב בסך של 190 ש"ח לחודש מ- 09/19 ועד 10/20 שעה שנקנה ברכישה משותפת בהסכמה. איני מקבלת הטיעון. אין בהסכמה טרם הקרע בכדי להטיל חיוב על התובע לאחר מועד הקרע. מעבר לאמור ושעה שכעת נושא התובע בהוצאות הכלב שכן הוא נמצא בביתו שם נמצא הבן, אין זה הוגן להטיל עליו חיוב נוסף בגין העבר.

עלויות חוג ספורט לשנים 2019-2020 ומחצית 2021 לרבות ביגוד לחוג בסך 2,880 ₪. משלא צורפה כל אסמכתא לתשלום, דין הטענה להידחות ואיני מתירה הקיזוז.

38. סוף דבר

אני קובעת שעל הנתבעת לשלם לתובע סך של 19,270 ₪ בצירוף הפרשי ריבית והצמדה ממועד הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל. הסכום ישולם בתוך 30 יום מהיום.

הואיל והתביעה התקבלה בחלקה, תישא הנתבעת בשכר טרחת עו"ד והוצאות משפט בסך של 5,000 ש"ח אשר ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן, יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לעיון הצדדים ותסגור התיק.

פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ד אב תשפ"א, 02 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 31121-08-20 מ'נ' ב

1
2
3
4
5
6